

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE SVMMO PON=||TIFICE,|| QVINQVE LIRBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XIII. Quid intelligatur per claves. Matth. 16.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53860)

aut solvere: sed soluitur qui cum columba fecerit pacem, ligatur qui cum columba non habet pacem. Et cap. 17. Nam quod in typo Unitatis Dominus Petro dedit potestatem, et id solueretur in terris, quod ille soluisset, manifestum est, quod illa Unitas etiam una columba perfecta sit dicta. Et infra: Per orationes Sanctorum spiritualium, qui sunt in Ecclesia, tanquam per columba creberrimum gemitum magnum geritur Sacramentum, & occulta dispensatio misericordia Dei, et eorum etiam peccata solvantur, qui non per columbam, sed per accipitrem baptizantur, si ad illud Sacramentum cum pace Catholica Unitatis accedunt. Similia vide lib. 5. de Baptism. cap. 21. lib. 6. cap. 3. & lib. 7. cap. 51.

Ceterum per hæc verba non significat S. Augustinus Ecclesiam iustorum, ex auctoritate peccata remittere; sed nemini peccata remitti, quantumvis baptizetur vel reconcilietur, nisi ad eum extendatur caritas Ecclesiae, & fiat membrum viuum columbae, & proinde particeps orationum aliorum iustorum. Orationibus enim Sanctorum tanquam gemitu columbae impetratur poenitentia interior, & caritas, per quam formaliter iustificatur quicumque iustificatur.

Excogitavit autem hunc modum loquendi B. Augustinus propter Donatistas, quibus mirabile videbatur, hæreticos posse per Baptismum homines iustificare, & in Ecclesiam introducere, cum sint ipsi cooperti peccatis, & extra Ecclesiam. Ad hanc admirationem tollendam dicit Augustinus, non tam eum qui baptizat, remittere peccata, quam gemitum columbae, quoniam non ideo iste qui baptizatur, iustificatur, quia ab isto vel illo baptizatur, sed quia per Baptismum à quocunque exhibitum, in eum extenditur caritas Ecclesiae.

CAPVT XIII.

Quid intelligatur per claves, Matth. 16.

SUPEREST QUARTVM, quid nimirum intelligatur per claves: nam CALVINVS Instit lib. 4. cap. 6. §. 3. & cap. II. §. I. contendit, non esse datum Petro principatum Ecclesiae, etiam si conuinci possit, illi soli datas claves regni caelorum. Et probat hac ratione.

Quid

» Quid sit soluere & ligare, Dominus exposuit Ioannis 20.
 » cū dedit Apostolis auctoritatē remittendi & retinendi pec-
 » cata. Soluere enim est remittere peccata, ligare est retinere.
 » Quomodo autem remittantur & retineantur peccata, Scri-
 » ptura passim docet, cū per Euangelij prædicationem testa-
 » tur illuminari homines, & liberari de prauitate vitiorum. 2.
 » Corinth. 5. *Posuit in nobis Verbum reconciliationis; pro Chri-
 » sto ergo legatione fungimur, tanquam Deo exhortate per nos.
 » Obsecramus pro Christo, reconciliamini Deo.*

» Itaque ille remittere dicitur peccata, qui annunciando E-
 » uangelium homines conuertit ad Deum; ille dicitur retinere,
 » qui eos, quos videt obstinatos, declarat sempiternis pœnis
 » esse mancipandos. Ex quo sequitur, accipere clauēs regni cœ-
 » lorum, nō esse accipere principatum vel potestatem in alios,
 » sed nudum ac solum ministerium Verbi. Quā expositionem
 » dicit Calvinus esse, non argutam, non coactam, non detor-
 » tam; sed germanam, fluentam, obuiam.

MAGDEBURGENSES Cent. 2. lib. 2. cap. 7. col. 526. idem
 probant alia ratione, quia nimirum si his verbis fuisset Petrus
 datus, vel promissus primatus: Apostoli non dubitassent po-
 stea, quis eorum videretur esse maior. At de hoc quæsierunt
 Matth. 18. Marc. 9. Luc. 9. & Luc. 22. & præterea Dominus sal-
 tem respondisset: Nolite vltcrius litigare, nam Petrum con-
 stitui Principem. Nihil autem eiusmodi Dominus respondi-
 dit; igitur promissio illa clauium nihil ad primatum facit.

AT NOS & Catholici omnes per clauēs datas Petro, intel-
 ligimus summam potestatem in omnem Ecclesiam. Id tribui
 rationibus confirmamus. PRIMVM ipsa metaphora clau-
 ium, vt in Scripturis accipi solet. Siquidem Isaia 22. descri-
 bitur depositio vnius summi Pontificis, & institutio alterius
 his verbis: *Vade, ingredere ad eum, qui habitat in tabernacu-
 lo, ad Sobnam prepositum templi, & dices ad eum: Quid tu
 hic? Et infra: Expellam te de statione tua, & de ministerio tuo
 deponam te. Et erit in die illa: Vocabo seruum meum Eliacim
 filium Helcia, & induam illum tunica tua, & cingulo tuo
 confortabo eum, & potestatem tuam dabo in manu eius: &
 erit quasi Pater habitantibus Hierusalem, & domui Iuda.
 Et dabo clauem domus David super humerum eius: & ape-*

riet, & non erit qui claudat; & claudet, & non erit qui aperiat.

Hic aperte per claves non intelligitur remissio peccatorum, aut ministerium Verbi, sed principatus Ecclesiasticus. Quo etiam pertinet illud Isaia 9. *Factus est principatus eius super humerum eius.* Idcirco enim dicitur principatus super humerum impositus, quoniam claves, quibus principatus designatur, super humerum poni solebant. Neque per claves, Christi principatum significari, negare potest, qui legit illud de Christo, Apocalyp. 3. *Hac dicit sanctus & verus, qui habet clauem David, qui aperit, & nemo claudit; claudit, & nemo aperit.*

Accedit etiam communis consuetudo, etiam in rebus prophanis. quando enim vrbes deduntur alicui Principi, offerunt ei claves in signum subiectionis: & ei qui instituitur oeconomus in domo, claves tradi solent.

SECUNDO probatur verbis illis: *Quodcumq; ligaueris, &c.* Nam in Scripturis ligare dicitur qui precipit, & qui punit. De praecipitis loquitur Dominus Matth. 23. *Alligant, inquit, onera grauia & importabilia in humeros hominum, &c.* De poenis Matth. 18. *Quaecumq; alligaueritis super terram, &c.* Hic enim etiam, CALVINO teste, loquitur Dominus de censura excommunicationis. ligat enim Ecclesia eos quos punit poena excommunicationis. Hinc etiam communiter dicimus homines obligari ad legem seruandam, & etiam obligari ad poenam subeundam, si eam non seruent. Soluere autem dicitur, qui remittit peccata, qui liberat a poena, qui dispensat in lege, in votis, iuramentis, & similibus obligationibus. Cum ergo dicitur Petro generaliter: *Quidquid solueris, &c.* datur ei potestas praecipendi, puniendi, dispensandi, remittendi, proinde fit iudex & princeps omnium qui sunt in Ecclesia.

TERTIO probatur ex Patribus; nam CHRYSOSTOMVS homil. 55. in Matth. hanc promissionem exponens, dicit, Petro commissum vniuersum orbem terrarum, & ipsum factum pastorem & caput totius Ecclesiae. Et GREGORIUS lib. 4. epist. 32. cum dixisset: *Cunctis Euangelium scientibus, liquet, quod voce Dominica sancto & omnium Apostolorum principi Petro totius Ecclesiae cura commissa est.* Continuo rationem reddens,

h h

reddens,

reddens, ait: *Ipsi quippe dicitur; Tibi dabo claves regni caelorum, &c.*

Neque CALVINI argumentum aliquid concludit. nam in primis non est verum, claves promissas Petro, Matth. 16. datas illi, Ioan. 20. cum amplius sit ligare & solvere, quam remittere & retinere peccata, ut supra docuimus. Et sane frustra singulariter Petro sunt promissae claves, & hoc in praemium singularis eius confessionis, si nihil ei postea singulariter est datum.

Deinde falsum quoque est, nihil esse aliud remittere peccata, quam Euangelium praedicare. Et mirum est, tam obuiam expositionem nulli veterum obuiasse, sed vni Calvino tantumdem occurrisse. Certè Chrysostomus & Cyrillus in hunc locum Ioannis, & Hieronymus in epist. ad Hedebiam, quæst. intelligunt per auctoritatem remittendi peccata, potestatem conferendi Sacramenta Baptismi, & Pœnitentiæ, non potestatem concionandi. Non esse autem idem concionari & baptizare, docet Paulus 1. Corinth. 1. vbi dicit se missum à Domino, non baptizare, sed euangelizare.

Ad illud autem 2. Corinth. 5. de verbo reconciliationis Respondeo, eo loco per verbum *reconciliationis*, intelligitur quidem concionem, sed non velle B. Paulum dicere, sufficere concionem ad reconciliandum: sed per concionem mouere homines ad hoc, ut velint reconciliari Deo; quod postea fit per Baptismum & Pœnitentiam, ut dicitur Actor. 2. Nam per concionem Petrus ait: *Pœnitentiam agite, & baptizati eritis unusquisque, & frater suum.* Non autem dixit, satis est audiuisse concionem.

Ad argumentum MAGDEBURGENSIVM respondeo. Apostolos non intellexisse apertè promissionem Domini Petro factam, nisi post Christi resurrectionem: & tamen suspicatos esse Petrum forrè constituendum omnium principem, & idè inter se contendisse. Neque mirum est eos non intellexisse, nam metaphoricè Dominus loquutus erat. Illi autem adeò rudes erant, ut multa etiam propriè dicta non intellexerent. Scribit enim Marc. cap. 9. *Descendentibus illis de morte, præcepit illis ne cuiquam quæ vidissent, narrarent: nisi enim Filius hominis à mortuis resurrexerit. Et Verbum continue-*

runt apud se, conquirentes quid esset, Cùm à mortuis resurrexerit.

Quod autem ex illa suspitione, quam habebant de Petri primatu, inter se contenderint, testantur Origenes, Chrysostomus, & Hieronymus in cap. 18. Matth. Neque verum est quod Magdeburgenses dicunt, Dominum non respondisse, iam esse designatum principem. Quid enim sibi volunt illa Christi verba Lucæ 22. *Qui maior est in vobis, fiat sicut iunior, & qui precessor in vobis, fiat sicut ministrator?* Nonne, vnum maiorem & ducem luculenter appellauit?

CAPVT XIV.

Soli Petro esse à Christo dictum: Pasce oues meas, Ioan. 21.

ACTENVS de verbis illis Domini differuimus: quibus Apostolo Petro summa potestas Ecclesiastica promittebatur. Nunc de verbis illis disputandum erit, quibus eadem illa potestas eidem Petro data fuit. Sunt autem hæc verba: *Simon Ioannis, pasce oues meas.* In quorum verborum explicationem tria demonstranda sunt. **PRIMUM** soli Petro dictum esse: *Pasce oues meas.* **DEINDE** verbo illo: *Pasce*, traditam esse summam Ecclesiasticam potestatem. **POSTREMO** illis vocibus: *Oves meas*, vniuersam Christi Ecclesiam esse designatam. Siquidem hæc omnia aduersarij negant.

Ac **PRIMUM** quidem soli Petro dici: *Pasce oues meas*, probatur. **PRIMO** ex illo nomine, *Simon Ioannis*. nam eo nomine solus Petrus vocabatur. nec sine mysterio, vt supra monuimus, eodem modo Christus Petrum appellat, & cum promittit ei clauas, Matth. 16. & cum oues pascendas cõmittit, Ioan. vlt. vt nimirum intelligeremus, illud ipsum reipsa dari, Ioan. vlt. quod fuerat promissum, Matth. 16. & eidem illi Simoni dari, cui fuerat antè promissum.

SECUNDO probatur ex verbis illis: *Diligis me plus his?* Illi enim dicitur: *Pasce oues meas.* cui dicitur: *Diligis me plus his?* Hoc autem soli Petro dici manifestum est, cùm differtis verbis excludantur ceteri, illa comparatione plus his.

h h 2 Porro